

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 77 (24)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΜΑΪΟΥ 1909

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

KAZANIS

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΣΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΑΥΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΕΙ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

θυγάτηρ του Δουκὸς τοῦ Κονόουτ, ἀδελφὴ τῆς Πριγκίπισσας Παυλίας, δεινὴ παίκτης εἰς τὸ hockey καὶ εἰς τὸ golf, δύο πανηγύδια ἀγγλικά, με σφαίρας. Τὸ Ἀγγλικὸν περιοδικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου παραλαμβάνομεν τὴν εἰκόνα, ἀναφέρει ὅτι οὐδέποτε ἡ χαριτωμένη πριγκίπισσα ἐφάνταζτο ὅτι θὰ γίνῃ βασίλισσα. α

„ΕΛΛΑΣ“		ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΓΩΤΕΑ		ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ	
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ					
ΟΥΔΕΜΙΑ αίτησις προς έγγραφην συνδρομητέον λαμβάνεται υπ' όφιν, εάν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου.		ΑΙ συνδρομαί αρχίζουν και λήγουν εισηδήσασε εποχίην του έτους.		ΤΑ φιλολογικά δημοσιεύματα καταχωρούνται δωρεάν, με την σειράν των, αν εγκριθούν. Ο όθλων να δημοσιευθή το έργο του αμέσως και να μη περιμένει την σειράν, πρέπει να υπολογισθή προς λεπτά 5 καθ' έκαστον στίχον (εκ 10 σποικίλων).	
*Η σειρά του Α'. έτους κοστίζει εις τα γραφεία μας αντί 5 δρ. εκτός των ταχυδρομικών δαπάνων είναι *Έσωτερ. 50 λ. *Έξωτ. 3 φρ.		*Η προπληρωμή είναι δρος απαραίτητος. *Αν δεν ληφθῇ το αντίτιμον, δεν αποστέλλεται το φύλλον.		*Αγγελία και Διαφημίσεις Δεπ. 30 δ στίχους *Αντικη *Αλληλογραφία. > 25 > *Καταχ. Τραπεζών και *Εταιριών > Δρ. 1.00 >	
ΕΥΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ		ΑΙ συνδρομαί αρχίζουν και λήγουν εισηδήσασε εποχίην του έτους.		ΤΑ φιλολογικά δημοσιεύματα καταχωρούνται δωρεάν, με την σειράν των, αν εγκριθούν. Ο όθλων να δημοσιευθή το έργο του αμέσως και να μη περιμένει την σειράν, πρέπει να υπολογισθή προς λεπτά 5 καθ' έκαστον στίχον (εκ 10 σποικίλων).	

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φίλε μου,

Αφ' ότου άφικεσθαι εις Αθήνας πάχυνσας Μίδας, πάντα περί σε έγινοντο χρυσά, πλην της καρδιάς σου, ήτις έμεινε σαρξ. Διετήρησες τών αίσθημάτων την ευανδρίαν και την αιμιλιαν του λόγου, εις ήν ο έχθρός παραδίδεται. Αυπείσαι διότι δεν υπάρχουν εν Αθήναις ως πάσαι κηποι και τούτο διότι, ως εν Βαβυλώνι, οι κάλλιτοι εισι κρημαστί και καρπός υπό καρπών όρμαίει. Ιπτάμενος άπόλαυς, και ως πτηνόν ραμφίς τών διανοήσων υπό γλυκύτητος καρπών. Βραχύς ο βίος και, πριν ή άκμιάση, ως σταγόν ύδατος άνελύθη εκ του κρυστάλλου. Και ταύτα μέν και άνευ συμφορών πρώττοις, έπειδή όμως και επ' άλλα διατρέψεις, και διη και περί τα πολιτικά, εις τών διδασκάλων τούτων λάβε με ξενόγον σου.

Και πρώτα πάντων, βλέπων τα πράγματα κάκιστα, άρίστην δέ τών άνδρών την ήμην, αφ' έτέρου δέ άκούων την Έλλάδα ύβριζομένην, περιπλάτεις εκ κεφαλαίου εις σύγχριν περί τών αitiών. Μη κρίνεις εκ τών αποτελεσμάτων. Νεχροί και ζώντες ψεύδονται, όδοι και τάφοι καλκεύονται. Έκείνος, όστις πρώτος υπέδειξε τούς αιτίους τών κακών κειμένων δεν είχε οίους είχαν σπουδαίους λόγους οι μετ' αυτών κυβερνήσαντες να τό πράξουν. Έν έτι 1875 ή Έλλάς ένέπνεεν εισέτι πίστιν και πεποίθησιν επί το μέλλον της. Ήμυνάτο τούς κατά τών έχθιστων Βουλγάρων διά τού σχίσματος, έτιμώρησε τούς σμουναιικούς, και ουδέν ή ελάττωτα όφειλε, ο δέ προύπολογισμός αυτής μόλις άνήρχετο εις 34 εκατομμύρια. Σήμερον ή Έλλάς άπερβή άγνώστου. Ή φαντασία όρχηζή πρό της άληθείας και οι λόγοι πρό τών παλαιών. Όμοιαίονες έκείνοι, όστις δεν ήδύνατο να αυτοκτονήσῃ. Εάν έπιπταν εις την θάλασσαν, ήτο άβυσθός, εάν έδηληγιάζετο, το δηλητήριον ήτο νοθευμένον. Ή Έλλάς δεν ήα διέφευγε το παρόν, άν μη έπέτειλε προορισμόν άνήκοντα εις το μέλλον.

Απορείς ότι επ' άνθι έμαρμόν ή «Έλλάς», και ούτε τούς φίλους, ούτε τούς έχθρούς αυτής εισέτι διένειμι. Ός ο ίππος της άμάξης βλέπει εκεί όπου τον οδηγεί ο ήνιχος. Το δικαίον, αι παραιδοσεις και αι άρχαι έκάστου έθνους άποτελούν τών χαρακτήρων του, ή δέ Έλλάς, προϊόν ευγενεστάτων άρχόν, ήδύνατο εύκόλως να αναγνωρίσῃ την σημαίαν του. Τούταντων έρεβόνης ύπηρξε πάντοτε ή πολιτική αυτής, και τα έθνικά δίκαια τρωβαίμιαον νόμιμα εις χείρας φιλαργύρων. Εάν προσδιορίσῃς τόν χρόνον, μετακτινοποι τόν ώρόδειον ή που και αν στέρξῃς το πηδάλιον, ή μαχητική βελόνη στρέφει προς βορράν. Ή τύχη της Έλλάδος εις εις την διακρίσιν έκείνων, οι όποιοι εκπροσωπούν εν Εύρώπῃ το θεϊον δικαίον και την κατάρτισιν.

Τοιαύτα εισιν έσο και έξω εν περιλήψει τά πράγματα και εξ αυτών άναφύονται αι μωρόταται φιλοδοξίαι και ουδέν ύγιές: έπειδή δέ ή κατάστασις αυτή άπερβή σταθερά, άπόλετο σύν τῷ χρόνῳ τού όρδού ή αντίληψις. Πρό πάσης άρχης σκοπεύει κυρίως ή σύγχυσις τών αitiών. Απαύταις δυστυχώς μεζών προσοχή, όταν τις πράττῃ το άγαθόν ή όταν πράττῃ το κακόν, και δεν εις πάντοτε εύκολον να έννοηθῇ έκάτερον. Ο πολιτικός νοδς εν Έλλάδι αντίστροφος έντυπώσεται τα πράγματα, όταν ταύτα κινείται φιλοδοξία, ή άγλία πρότη πασών την ήνδρυν, όφελιμής και την επισήμησαν εν Τουρκία θυελλάν. Ο Άρμοστής απήλθεν ήσυχος, τα άγνιμα άνεκλήθησαν και ή νήσος κατεκλήροθη άμετακλήτως εις το άγιον αίμα, το καταχράναν επί σίλωνας τού έδαφός της. Ουδέποτε πολιτική ειργασία ή μάλλον προφορικός ύπερ της ειρήνης και της φιλανθρωπίας. Ο τύπος έστῆρε τότε την ίταμοτέραν φιλοδοξίαν, ύβρι-

ζων αυτά τα έθνικά γεγονότα εν τῷ προσώπῳ της Δυνάμεως εκείνης, ήτις τα παρεσκεύαζεν. Από τούταυς άφειρίας εκίωτος οι έχθροι της Έλλάδος παρίσταντο φίλοι, Κράτη δέ, ουδέ θεσιν ουδέ ψήφον έχοντα, φέρονται εισέτι άνά το στόμα ως σωτήρες της νήσου. Θεός άφειλε τόν νουν τών έσθλων και ο λαός, ούτω ποδηγετούμενος, άπερβή βούς άροτριών ιερών έδαφος. Παρά τας συμφοράς ταύτας της πατρίδος, δεν λείπονται τά άστέα και ή γλώσσ θρηγούσης Άνδρομάχης. Από τεσσάρων έτών τίνα νομίζεις αιτιώμεθα προς άναθήρρυνσιν τών άθών; Πταίει, κύριε, ή άπιστος Άλβιον, Αδτή κατέστησε την Έλλάδα άναλκιν και άπόλεμον, αυτή και άνευ στόλου, διότι προβήτη τόν μικρομέγαν, όστις εκ τού Σουνίου άνακόπτει τόν δρόμον της. Εάν παρασκευασθόμεν, όπερ από εξέχοντα έτών πρώττοις, και ναυτιλίας και έμπορίου θα άπολέσῃ.—Άλλά έχει τάς άποικίας της.—Και τάς άποικίας της.—Ο της κακίας! άλλ' εάν επί τούτω παρασκευασθόμεθα, ύπερ τών ιδίων άμύνεται.—Παρέλειπα τόν μεζών λόγον, έκείνον δηλαδή, όν και πās άλλος θα έλεγε, ότι αν άληθώς ή άπιστος Άλβιον παρεμπόδιζε την παρασκευήν της Έλλάδος, ουτε τάς έπιστρατείας, ουτε τόν πόλεμον θα έπεξερχόμεν και την χάριν ταύτην μόνον δι' όσας έδιδεν ήμιν συμβουλίας τῇ όρειμότητι. Παρασκευαί δέ δεν σημαίνουν εις ευρύθυμον σύνταξιν τού Κράτους, άλλα έργα και δαπάνας επί πόλεμον, την δέ πολιτικήν ταύτην υπεδαλίσει εύκαίρως οι έχθροι της Έλλάδος. Έν τινι λέσχῃ ήκούον ποτε καθηγητή της Ιστορίας ύβριζόντα την Άγγλίαν, διότι εις τούτς έγκατακρίσας άτύχης συμβάν την ναυμαχίαν τούΝαυαριου, και έληγομένησεν αυτήν την ναυμαχίαν εξ ής άνέθορον ο φοινίς της Έλλην. αναγεννήσας.

Έν Έλλάδι όρειται τις διαλεχόμενος να μετῇ τόν λόγον, ως έπαιρταν ο Σωκράτης, όστις παρεδέχετο έγκεφαλαιήν δυστοκίαν. Π. χ. άναφέρει τις τόν Μαίτανδ τόν άρμόστην της Έπταήρου μη λέγῃς ότι το άγγλικόν έθνος δεν ευθύνεται διά τας πράξεις τού Μαίτανδ, διότι θα σέ άνατρέψῃ ως ο ίππος την άμαξαν. Δέχου ως άποδεικνύμενον τόν ίσχυρισμόν του και εισέ τοιτο: Αφού απέδωκαν την Έπταήρου, συγχύρον αυτους διά τόν άρμόστην. Αναφέρει τόν Πατριώτην μη λέγῃς ότι δεν έχει πολιτικόν χαρακτήρα τούτου διένεξῃς, ή ότι ή Άγγλία έδοκε πολύ πλεονα δια την Άλαβαν κλπ. Εισέ τοιτο: Τα δούθεντα εις ένα ύπικον αυτής χρήματα συμψηφισαν προς όσα οι άλλοι άνεπιστρέφεται και άνευ έλέγχου έδωκαν. Υπεστηρίξῃς την άκαριαότητα της Τουρκίας. Μη λέγῃς οχι, άλλ' εισέ τοιτο: Αφού ή Τουρκία κατέχει ελληνικάς έπαρχίας, αυτών την άκαριαότητα ύπεστηρίξῃς, έπαρξῃ δηλαδή άείποτε και προφορικός έναντίον τών Σλαβών ότι ή Έλλάς πρώττοις σήμερον. Αναφέρει όσα άπαξ έγράφησαν εν τῷ «Χρόνῳ». Μη λέγῃς όσα από τεσσάρων έτών ήμεις γράφομεν, ουτε όσα οι Υπουργοί της Άγγλίας επισήμως έδήλωσαν, άλλ' άρες μετ' ευγενείας τόν άνθρώπον, διότι μία μόνη χωρεί αντίρρησης, έκείνη ήν άντέταξεν ο Μουσοφής εις τόν διευθυντήν τού Φρονολογίου, όταν τόν διέταξε να έξέλθῃ διότι ή φρονιμός.—Ακριβώς διά τούτο μένω όδῳ, άπληρθεν.—Άλλ' ήμεις περί τών τρελλών διαφερομεθα.—Τότε σέρις πρέπει να έξέλθῃ.

Παύτα, Κύριε, περί τών άδικημάτων, ά διεπραχέν ήμιν οι Άγγλοι, οι όποιοι θα έγινοντο άγγελιοί, εάν ήσαν, ως έλεγε Γρηγόριος ο Β', Χριστιανοί, οι οι δηλαδή οι Ρώσσοι. Και όταν άπαρηγορησώ τα άγαθά, τα όποια άντι τών κακών παρ' ήμιν ελάμβανον, μη άνοήτως τούς οφθαλμούς σου ως νυκτοβάτης. Μη λέγῃς ότι μετὰ την έξουσιν τού Όθωαν, τόν Σουλτάνν θα έξελεγομεν βασιλέα, αν έραπίστω. Μη λέγῃς, όταν κατά τών Τραπεζομένων πόλεμον έντονώσασιν τούς θρήνους τού Τερεμίου, ότι και άνευ τού δέσποινος έκείνων ή Άγγλία θα ένικα, άλλ' εισέ μόνον ότι δεν εις γενναίον ή ύπόμνησις της ύπαιώς. Πράξον ός λέγω και μη άπορήσῃς ότι εκεί όπου γεννήθη ή λογική εκεί και άπέθανε.

Πάροχος

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ίδου τά άποτελέσματα—έλεγε ο ένας, έν ή κόμη ήκούετο ρυθμικόν και βιαστικόν το τάκ-τάκ τού τακονιού της εις το πεζοδρόμιον—της έλαίψως άνδρσπεσιν αίσθημάτων εις πολλούς νέους και της γυναικείας άρ' έτέρου έπιπολαίου της θά διακρίναται βεβαίως εις την φυσιογνωμίαν της νέας, που πρό ελίγην διήλθεν από έμπρός μας, και περδαι για την πρόβαν εις το θέατρον, έλαφρόντα σκιάς μελαγχολίας και άπογορεύσεως. Αι, κύριε μου, έχεις και αυτή την συνεθρομένην πλην πολύ πικράν Ιστορίαν της ήτο σύζυγος εύτυχής, άπολαύσασα όλης της γαληνής ήσυχίας και άνέσσεως εν τῷ οικονγενειακῇ της στέγῃ και εις το πλυσρόν ενός άγαθού νοικοκυρίου. Συγχρόνως όμως ή κομψή γυναικίλλα εις το άνύχνημα δι' αυτήν να ήνε άρκετά νόστιμη, καθώς είδετα, εις τρώπον όστε να προκλήσῃ τόν προσοχήν ώραιον πολιορκητόν καρδίων, ο όποιος, έπωφελούνμενος της έπιπολαίου της και της άγαθότητος τού σύζυγου, την κατέκτησε και κατόρθωσε να την κόμη έρωμένην του καθ' ήλην την έκτασιν της λέξεως. Αι σέσεις των ήσαν φυσική τῇ λέγῃ εις την άρχήν όσον το δυνατόν μουσικώτεροι και άραιαί, άλλα με τόν καιρόν επήραν άθροος ο έρωτευμένοι μας, συνηπώντο επί μάλλον και μάλλον συχνότερον και πλέον άποκαλύπτως, ή γαιτονία ήρχισε τα ψυδροματικά της, έως οδ τέλος έφθασε το πρῆγμα και εις τάς άπαιτούς, ο όποιος οδ επί στήνῃ έλίστασε να πετάξῃ εις τόν δρόμον την άπιστον. Έσπευσε, μάλλον άμέρμνος, ν' αναγειλῇ έκείνη τῷ γεγονότι εις τόν έκλεκτόν της εν τῇ παρούσῃ, διη θα έθρυσεν υπό τῷ σκέπῃ του νέαν προστάτην στέγην, πιστεύουσα άκράδαντος, ότι μετὰ το διαζύγιον ο ίπποστής θα ένομιμοποιεί διά τόν στεφάνον τού Ήμεναίου τας έρωτικές τών τρυφερότητας. Εινε άληθές, ότι ο Έλδρδός της εις την άρχήν, άμα τῷ άκούσῃ τῶν συμβάντων, έρανήν συνεπής προς έκυτον και της έδωκε μυρία έπράξῃς ύποσχέσεις περί της εν τῷ μέλλοντι έξασφαλίσεως της, άλλ' έφθον ο καιρός παρήχρετο, επί τούτῳ του καθίστατο και ψυχρότερος, και τέλος, όταν έπαλθόντος τού διαζυγίου έφθασεν ή κρίσιμος στιγμή, της έδωκε άρκετά σαφές και κατηγορηματικῶς νά έννοησῇ, ότι άτυχείς περιστάσεις κατέσταν τόν γάμον αυτόν έντελώς άδύνατον. Ή σὺνθησιμένη Ιστορία. Ο έρωστής δεν είχε την άντιπροέβαν ν' άποκαταστήσῃ διά τῷ γάμου την τμήν τού θύματος του. Και τῷρα ή γυναικίλλα αυτή, διωγμένη από παντού, μελαγχολική και άπογορευμένη, κατέφυγεν εις την σκηνήν διά να καρδίῃ τόν άρτον της.

Ο αϊώνιος όμως άλλος της παρέας είχε τάς άντιπρέρσεις του.—Και ποιος σου είπε, κύριε, ότι ή γυναικίλλα αυτή εις όμα και όφειλε να έραστής της νά την νυμφευθῇ; Όταν μία έγγραμος όλοσάνῃ ήθικος, αυτή και μόνη ύπχει άνεκράτην την ευθύνην της πράξεώς της, διότι εκ φύσεως, άνταρραξῃ και διαφόρων άλλων λόγων εις προσιμότητα ν' έπιστήσῃ, εξ ύποσυνγκρασίας ζήτησε και πρέπει νά έκτροχιασθῇ, ο δέ έραστής εις ο μοιραίος λίθος, εις τόν όποιον σκοντάπτει και όστις εκ συγκυρίας συντελεί εις τόν έκτροχισμόν. Έπειδή λοιπόν κατά τυχόν αυτός πρώτος εύρέθη έμπροστά της, έπεται και ότι πταίει: Άλλά, διά νά εξακολουθήσῃ την παρομοίωσιν, ύπάρχει σωρεία παρατεταγμένων λίθων, και ή γυναικίλλα, που εις ανάγκη νά πείσῃ και πείσῃ άναμφορήτῃς, έλεγχόμενα θά σκοντάξῃ εις όποιον προχειρότερον εύρη μπροστά της πρώτον, άδιαφορῶς τού ποιος θα ήνε αυτός. Πταίει λοιπόν ο έραστής, έπειδή έτυχῃ νά ήνε ο πρώτος: Άλλο, φίλε μου, εάν δὴν ήτο αυτός, θά ήν άναγκάσιος κατ' άλλός. Η πονετική λοιπόν ψυχρότης δε μη βλέπη παντού θύματα και σκιάς μελαγχολίας, διότι ή κομψή μας νέα ήτο φτιαγμένη για νά πείσῃ και έξετάσῃ τόν προσιμότην της, είμαι δέ βέβαιος, ότι εκ τῶν ύστέρων θά ήνε μάλλον εύχρηστικῆς από την νέαν έλευθεράν ζωνήν της.

Ο Μόνος

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Η ΙΟΟΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Επί τῇ έφετεινῇ συμπληρώσει 100 έτών από της πρώτης άφίξεως τού Βύρωνος εις την Έλλάδα, ο Φίλος. Σύλλογος Παρνασσός κατήχησεν έπιτροπήν, ήτις νά διοργανώσῃ έορτάς, άξίας τού μεγάλου ποιητού, τού θυσιασθέντος ύπερ της Έλληνικής άνεξαρτησίας.

- 1) Τῇ Κατάρτας της Άθηνας (The curse of Minerva).
- 2) Τῇ Κόρης τών Άθηνών (The Maid of Athens).
- 3) Τῶν 8 στίχων τών φερώντων τίτλων: Written at Athens, (10 January 1810).
- 4) Τῷ Β' έρματος τού Τζαίλδ Χάρολδ (Childe Harold, II Ganto).
- 5) Έκ τού Ι' έρματος τού Δόν Ζουάν (Don Juan), τού χαριεστέρου προς τας Έλληνίδας Νήσους (The Isles of Greece), εν έλφ 96 στίχων. (Τῷ μεταφρασθέν τερμχόν άρχεται ούτω: The Isles of Greece, the Isles of Greece, και καταλήγει: Dash down your cup of Samian wine).
- 6) Τῷ Γκιοκώρῳ (The Ghiaour).
- 7) Τῇ Πολιορκίας της Κορίνθου (The Siege of Corinth).
- 8) Τῇ Νύμφῃς της Άδύου (The Bride of Abydos).
- 9) Τῷ Πειρατῷ (The Corsair).

18 Καί ταν τελευταίον στίχον τού ποιητού, τῶν γαργάνων εν Μασολογγί τῶν 10122 Ίανουαρίου 1824, μεταφρασθέντων υπό τού Σπυρίδωνος Τρικώπῃ, άρχόμενον δ' ούτω:

"Tis time this heart should be unmoved
Since others it hath ceased to move, κτλ.

(Τῷ ποιητῇ τούτο φέρεται την έπιγραφήν: «Τὴν ήμέραν αὐτὴν συνεπλήρωσα το 38ον έτος τῆς ήλικίας μου».)

Οι διαγωνιζόμενοι δύνανται ν' άποστελίσωσι πρόσθ κρινόν την μεταφράσιν πάντων ή μέρους τῶν άνωτέρω ποιημάτων ή τεμαχίων, άλλα κατ' έλάχιστον όρον τά άποσταλθόμενα εν μεταφράσει άποσταλματα δέον ν' άποτελῶνται εκ 1200 στίχων.

Διά την μεταφράσιν τῶν ποιημάτων τούτων, ή Έπιτροπή διατίθει γέρας διαχλίον βραχύνον, το όποιον θέλει άπονεμῇ εἴτε εις ένα εκ τῶν διαγωνιζομένων, υποβάλλοντα πρόσθ κρινόν μεταφράσιν πάντων τῶν άνωτέρω όρισμένων τεμαχίων, εἴτε εις πολλούς έμφοι εκ τῶν μελλόντων νά υποβάλωσι μέρος αὐτῶν, καταθέμενα κατ' άναλογίαν και κατ' ήλιν κρίσιν το γέρας.

Τα χειρόγραφα τῶν μεταφράσεων δέον νά υποβληθῶν το άργότερον μέχρι της 1ης Δεκεμβρίου 1909 εις τῷ Γραφείῳ της Έν. Γραμματείας τού Συλλόγου Παρνασσού, καθ' ηρωεγεγραμμένα, χωρίς σφραγίδα και παραπομπάς και άνωμόνως: εις έκαστον χειρόγραφον δέον νά εις προστηρημένους κλειστές φάκελλος, φέρων λέξιν ή ρητόν τι προς διάκρισιν, έσοκλειστος δέ το όνομα τού μεταφραστού.

Αι βραβευθόμεναι μεταφράσεις άποτελῶσι κτήμα τού Παρνασσού, και εάν εις έργον πολλῶν ποιητῶν, βραβευθόμενος κατά μέρος, ως άνωτέρω έστῆθη θα έκινῶνται δ' ύπ' αὐτοῦ εις κοινόν άναμνηστικόν τεύχος μετὰ τῶν όνομάτων τῶν βραβευθομένων.

Η Έλλανόδικος Έπιτροπή, ή μέλλουσα νά κρίνῃ τάς υποβληθίσμενας μεταφράσεις, θά δροσθῇ έντός τού Δεκεμβρίου τού 1909, θέλει δέ δημοσιεύσῃ την κρίσιν της έντός τού Μαρτίου τού 1910.

Έπεξηγηματικές πληροφορίες εις τούς έπιθυμούντας παρέχει ο Γραμματεὺς της Έπιτροπῆς κ. Α. Κακλαμάνος.

ΣΥΝΑΓΑΙΑ ΝΙΤΣΑΣ ΜΠΟΝΝΑ

Έκλεισε μουσικός κόσμος παρηκολούθησε μετὰ πολλοῖς ένδοξομένοις την συνάντησιν της δεσποινίδος ΜΠοννά.

Η Έλληνική κλειδοκνυβαίσιον υπερέβη πάσαν προδοσίαν. Εινε εθονής μουσικός και ικανοτάτης virtuos. Μεγάλην δύναμιν, πολλήν fongue, ώγαλον son, πλούσιον τεχνικόν μένος, πολλήν δέ έκφρασην κινήσῃς ή Δις Μοῦσα.

Αν ήδύνατο όσος ή καλή κλειδοκνυβαίσιον να μοναδικά της ταύτα προεργάματα νά μεταγεωγίεται μετὰ περισσοτέρας άτίσθητος και άνευ τῶσαν

δραματικῶν και υπερεμῶν κινήσεων, πόσον ευγενεστέρα και ύψηλοτέρα θα καθίστατο ή άξιοπαράτητος αυτής έκτέλεσις! Η δις ΜΠοννά εξέτελεσε με πολλήν τέχνην και άριότητα 3 études τού Chopin, με όδῃν αντίληπν εν Intermezzo τού μεγάλου ιδιολόγου Brahms, την δούκολον «étude» τού Movkowsk.

Και πάλιν δέ κληθεῖσα, εξέτελεσε την 2αν Concert «Etude» τού Liszt, «Le Carnaval» τού Schumann, το περιήρμον τού μνημείον της τέχνης τού κλειδοκνυβαίου, έτυχῃ παρ' αυτής καλῆς έκτελέσεως. Με πολλήν αντίληπν απέδωκεν εις έκαστον εκ τῶν μερῶν αὐτοῦ τόν άπαιτούμενον χαρακτήρα.

Η «Ραφροδία» τού Liszt υπήρξεν ή κατακλειδῆς της ώραιάς ταύτης έσοπερίας. Έξετελεσεν αὐτήν με πολύ brio και ένθουσιασμόν.

Le prince Igor

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΒΙΟΛΙ

Ο άγαπητός ποιητής κ. Ίω. Πολέμης εξέδωκεν έχάτως εις ένα πλούσιον και καλλιτεχνικόν βιβλίον τούς νεότερους στίχους του, επάνω εις τούς όποιους έθηκε τόν τίτλον «Το παλιόν βιολί». Ο ώραιος τίτλος άνήκει εις το πρώτον ποιήμα της έκδοθείσης συλλογής, ή όποια περιλαμβάνει άληθινή διαμάντια, και συμβολίζει με έντελῇ επιτυχίαν τόν περιεχόμενον ολοκλήρου τού βιβλίου. Διά νά δώσωμεν εις τούς άγνωστούς μας τόν χαρακτήρα της ποιητικής ταύτης έκδόσεως τού συμπεπταμένου ποιητού, παραθέτομεν έδω ολοκλήρον το πρώτον ποιήμα, το φέρον ειδικώς τόν τίτλον «Το παλιόν βιολί».

Άκουες τ' άπόκομο, το παλιόν βιολί
μέσα στή νυκτερινή σγαλιά τού 'Ασπρίλ
σὸ παλιό κορυφάρι μου μετ' ηνυχῆ λαλεῖ
μετ' άγνά μετ' άπόθῃνα της άγάνης ζειλῃ.

Ως κ' ο γκωνίης τ' άχαρο, το δειλὸ πουλί,
μετ' λαχτάρ' άπόκορηψῃ τὰ τρεῖς τινάει
και σιωπῇ άκούσῃς τόν παλιόν βιολί,
για νά μάθῃ οδ δούτσος πὸς ν' άναστρέψῃ.

Τι κ' αν τρώῃ το ξύλο του το σαράνι; Τι
κ' αν περνοῖν άγρόσιον χρόνον μετ' άλλοι χρόνοι;
Παύ γυναικί και παύ όμορφη και παύ δυνατή
ή φωνή του γίνεται, όσο αὐτὸ παλῶναι.

Εμ' έγὼ τ' άπόκομο, το παλιόν βιολί,
μέσα στή νυκτερινή σγαλιά τού 'Ασπρίλ
σὸ παλιό κορυφάρι μου μετ' ηνυχῆ λαλεῖ
μετ' ης πρώτης νεότητος μου τὰ θροσάτα ζειλῃ.

Τι κ' αν τρώῃ τὰ σπάγγα μου το σαράνι; Τι
κ' αν βαδίζω άγρύσια χρόνον μετ' ό χρόνος;
Παύ γυναικί και παύ όμορφη και παύ δυνατή
γίνεται ή άγάπη μου, όσο έγὼ παλῶναι.

Η εφημερίς «Εστία» ήτις ανέλαβε την έκδοσιν ταύτην, εις άξία συγχαρητηρίων.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Η «Νέα Σκηνή» μετὰ θριαμβευτικήν επανάληπν τῶν παλαιών «Παναθηναίων», άνεβίβασε, κατά την έβδομάδα ταύτην της «Παρθένος», εις τας όποιας έγχειροκρητήθῃ επανειλημμένως ή δις Κοκοπούλη. Εις την παράστασιν της Τεταρτης παρευρέθησαν και οι Πρωκίτες.

Το «Βαρικέ» έκτοτε άναίτην ύπό ατμοσφαιρας οίονως. Έρόδη, ως πρώτον έργον, ή κομωδία «Ο Ερως άγροται», ή όποια έπαιχκεν, επανηλθῃσθα τετράκις. Η μεγάλη όμορφή επιτυχία τού διάσους ήτο αυτή ή έμπροστίς του. Καταπονημένος από έκκεντρου ήθοποιούς, όλους μελετημένους και πεπεισμένους και εθουσιολήτους, έπροέβησεν άρίστην εντύπωσιν. Το θέατρον επίσης άνεκάνισθη έντελώς. Ην άπορριμένως δύνανται νά πιστευθῇ ότι ή έμμοιή της Κυβέλης και τού Φωβού εις την άληθῇ θεατρικῇ τέχνῃ θά συγκεντρώσῃ εις τῷ Βαρικέ διην την αντίδρασιν κατά της υπερεκείνης και επιθεωρησεως, οι όποιοι θα ήμναι εις όλα τ' άλλα θεάτρα. Ο όπισθος προετοιμάσει με σκηνικήν πολυτέλειαν τόν Βύρωνα τού κ. Στ. Ποταμιάνου.

Το «Συνταγμα», άπογορευθέντος τού νέου έργου «Σία κ' άράξῃς», άνεβίβασεν εκ νέου την «Μαριζέ Νιτούς» και τῷς «Ψάρι» τού κ. Α. Δημητράκοπούλου, την περυσινήν επανέλκεν του. Η κ. Ραζαλία Νικα έγχειροκρητήθῃ πάλιν και ήρσεν, όπως πάντοτε, διά την άμνηστικόν χάριν της. Το θέατρον προετοιμάσει νάς όπερέται.

Το «Πανελλήνιον» τού κ. Παντοπούλου έδοκε νέαν κομωδίαν «Ο άνδρας της γυναικας μου» και επανέλαβε την «Θεαν τού Κολούου», ένα από τούς θριάμβους τού κ. Παντοπούλου. Προετοιμάσονται και έδω όπερέται και Έλληνικά επιθεωρήσεις.

Το «Συνταγμα», άπογορευθέντος τού νέου έργου «Σία κ' άράξῃς», άνεβίβασεν εκ νέου την «Μαριζέ Νιτούς» και τῷς «Ψάρι» τού κ. Α. Δημητράκοπούλου, την περυσινήν επανέλκεν του. Η κ. Ραζαλία Νικα έγχειροκρητήθῃ πάλιν και ήρσεν, όπως πάντοτε, διά την άμνηστικόν χάριν της. Το θέατρον προετοιμάσει νάς όπερέται.

Το «Πανελλήνιον» τού κ. Παντοπούλου έδοκε νέαν κομωδίαν «Ο άνδρας της γυναικας μου» και επανέλαβε την «Θεαν τού Κολούου», ένα από τούς θριάμβους τού κ. Παντοπούλου. Προετοιμάσονται και έδω όπερέται και Έλληνικά επιθεωρήσεις.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ.—Ο κ. Λάσκαρης άνέννοσε την «Αντιπεθερίνην», κομωδίαν, και ο κ. Βου-

λόδημος «Τὰ μάτια τού Παπού», δράμα. Ο κ. Ξενοπούλος παρέδωκεν εις μέν την Ν. Σκηνήν την «Στέλλαν Βιολάντη», εις δέ το Βαρικέ την «Ραχήλ», άμφοτέρα δράματα. Εις το Βαρικέ επίσης παρέδωκεν ο κ. Πορτίτης τὰ «Συναλλάγματα» κομωδίαν. Ο κ. Μοραϊτίνης εις τῷ Πανελλήνιον τῷ «Σκαίτην-ρίγκ» επιθεωρήσιν.

SKATING RING

* Την παρελθούσαν Κυριακήν έστέρησα άκουσίως μου μερικῶς της εύχαρηστικῆς ν' άναγνωρίσων έκυτούς μεταξὺ της σειράς τῶν σκετιναριστῶν, της παρελθούσης από τῶν στήλων τούτων. * Άλλά τὸ λάθος δὴν εις άντελῶς ιδίων μου. Έπειδή ήθέλησα νά γράφω καί καί για τούς άγῶνας τού Skating, οι όποιοι έγνων την παρελθούσαν Παρασκευήν, δὴν έπρόφθακα τῷ φύλλον της «Έλλάδος» τὸ όποιον είχαν ήδη έκτυπώθῃ, όταν έατέλῃσαν αι προδοαί γραμμάι.

* Τὰ άποτελέσματα τῶν άγῶνων εἰνε γνωστά εξ ήλις αντίληψως εις πεντακόσιους τολάχιστον ανθρώπους, διότι τόσο ήσαν κατ' έλάχιστον όρον οι παρακολούθησαντες μετ' προσοχῇν και μετ' άκριβείας τούς άγῶνας αὐτούς.

* Μεταξὺ τῶν νικητῶν, οι όποιοι από χειρὸς τού Πρίγκιπος

τρέφης σὺ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν οἶκον τῆς Λαίδας.
 — Οὐ Σπαρτιάτης ἐμεῖς εἶσαι.
 — Οὐτ' ἐγὼ δὲν ἐπερίμενα, ἀπάντησε, νὰ καὶ μὴ
 ἡ Λαΐδα αὐτὸ ποῦ ἔκαμα.
 — Διὰ τὴν;
 — Νὰ στείλῃ νὰ σὲ καλέσῃ. Αὐτὸ εἶνε πολὺ πε-
 ριέρχον διὰ τὴν Λαΐδα καὶ πολὺ σημαντικὸν διὰ
 σέ. Ἐννοεῖς τί θέλω νὰ σοῦ εἶπω;
 — Προσπαθῶ νὰ ἐννοήσω.
 — Γλαῦκος, σοὶ ἀνοίγεται ἕνας δρόμος εὐτυχίης.
 Πρόσεξε. Πρέπει νὰ τὸν διατρέξῃς, χωρὶς νὰ ζή-
 μωθῇς. Δὲν ἐνόησες λοιπὸν ὅτι ἡ Λαΐδα σὲ ἀγαπᾷ;
 — Θὰ τὸ ἐπίστευα, ἀν δὲν εἶχα ἀκούσει τὰς
 προφηγομένας ἀφηγήσεις σου. Ἐγὼ φοβοῦμαι ὅτι
 ἡ Λαΐδα, περιποιημένη ἐμὲ, θέλει νὰ ἐκδικηθῇ σέ.
 — Ὁ Ἄκανθος ἤρρισε νὰ σκέπτεται.
 — Ἐγὼ εὐχόμαι δικαίον. εἶπε μετὰ τινος στυγ-
 ρίας. Πῶσόν νὰ μὲς ἐτοιμάζῃ κάποιαν παγίδα.
 Πρέπει νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας.
 — Εἶνε ὀλίγον ἀργά.
 — Γλαῦκος!
 — Ἀλλὰ διὰ τί ἐσπεύσας νὰ μὲ στείλῃς εἰς τὸν
 οἶκόν της; Ἐκεῖ εἶνε φόβος νὰ μὲ περιπλέξῃ εἰς
 κινδυνώδη δίχτυα καὶ δὲν θὰ ἔχω πρόχειρον τὸ
 μέσον τῆς ἀμύνης.
 — Ὑπάρχει πάντοτε καιρὸς δι' ἕνα ἄνδρα φρό-
 νιμον.

— Φίλε μου, ἡ Λαΐδα τώρα μὲ περιμένει καὶ ἐγὼ
 πρέπει νὰ φύγω. Ὁδῆγησέ με τί φεῖλω νὰ κάμω.
 — Ἐπὶ τοῦ παρόντος πῆγαινε καὶ ἐνθουσιάζου, ὅτι
 ἡ Λαΐδα δὲν σὲ ἀγαπᾷ εὐκρινῶς καὶ συνεπὲς δὲν
 πρέπει καὶ σὺ νὰ τὴν ἀπατήσῃς. Λάβε μὲ σοῦ ὅς
 μὴ εἶναι ἡ μόνη τὴν βοήθειαν τῶν Θεῶν καὶ τὴν δυσπι-
 στίαν. Ὅσα καὶ ἂν σοῦ εἴπῃ, γινώριζε, ὅτι εἶνε
 ψεῦδος· εἰς τὰ ψεῦδη ταῦτα σὺ δὲν ἔχεις ὑποχρέωσιν
 νὰ εἰσαίῃς εὐκρινῶς. Ὁμιλῶσά της καὶ σὺ κατὰ τὸ
 ἴδιον τρόπον. Γινώριζεις ἕκ τῆς μουσικῆς, ὅτι ἡ λύρα
 συνοδεύει τὸ ἄσμα. Οἱ λόγοι τῆς Λαίδας θὰ εἶνε τὸ
 ἄσμα καὶ οἱ ἱσχυροὶ σου ἡ λύρα. Ὑπαγε. Οἱ Θεοὶ
 μετὰ σοῦ.

Μετ' ὀλίγον ὥραν ὁ Γλαῦκος εἰσῆρχετο εἰς τὸν
 οἶκον τῆς Λαίδας.

Τὸ ἔσθωρα πολυχρόμιον ἀνθέων, οἱ καλαμπόχοι
 γλυκυλάων πετῶν, τοῦ ἡλίου ἡ ἀκτινοβολία, αἱ
 γραφικαὶ σκιάδες, τῶν πυκνῶν φυλλωμάτων τὸ μυ-
 στήριον, ἡ μουσικὴ τῶν ρυθμικῶν ἐπιλήθρων τὴν
 ψυχὴν τοῦ κἀποιος ὑπερχοῦ χαριμονίης, ἡ ὅποια
 ἤρρισε νὰ τὸν φοβίσῃ.

Ἀλλ' ἐνθ' ἐπρόκειτο, ἐστῆθη ἐκπληκτός.
 Ἀπέναντί του ἔβλεπε σύμπλεγμα μαρμαρίνων
 Ἐρώτων καὶ Νηρηίδων.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶχε γυνώριμον μορφήν. Τὴν παρε-
 τήρησεν, ἐνθ' εἰς τὰ στήθη του ἠθοῖτο ἰσχυρὸν
 συναρπασμὸν.

Ἡ νῆρις ἦτο ἀπαράλλακτος μὲ τὴν Ἰάνην.
 — Ἰδὼν μὲ σύμπλεγμα, ἐσκέφθη ἀμέσως. Τὸ μάρ-
 μαρον τοῦτο θὰ μὲ προσφύλαξῃ ἀπὸ πάντα κίνδυν-
 ον. Δὲν θὰ τοῦ μὴσω πο. νὰ νὰ ἐξέλθω ἐρωτευμένος
 ἀπ' ἐδῶ, διότι θὰ νομίσω ὅτι μὲ βλάπτει ἡ κόρη τῶν
 κυμάτων, ἡ Ἰάνη μου.

Τὸ προσέβλεψεν ἀκόμη καὶ ἐπρόσφωρσε.
 Θεραπευτικὸς ἔλασσε, ὁραταὶ ὡς ἄσματα Βακχι-
 κῆς ἑορτῆς, ἔτρεχαν ἀνὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπαί-
 ζαν μὲ τὰς χρυσολυβίας.

Ὅταν εἶδαν τὸν Γλαῦκον, ἐξηφανίσθησαν εἰς τὰ
 πράσινα βόθρα τοῦ κήπου, γέλωτα ἕνα γέλωτα ἀνώ-
 τερον τῆς μουσικῆς.

Ἐπρόσφωρσεν ἀκόμη.
 Μία κόρη ἀνεφανίσθη ἐνθὺν τοῦ, μὲ μελιδίμα
 εἰς τὰ χεῖλη.

— Ἦλθες, αὐθέντα μου, τοῦ εἶπεν, ἡ δέσποινα
 μου σὲ περιμένει.
 — Ἀ... εἶσαι σὺ; Ὁδῆγησέ με λοιπὸν.
 — Αὐτὸ περιμένω. Προχώρει.

Μετ' ὀλίγον ἀκόμη ὁ Γλαῦκος ἐδρίσκετο εἰς ἕνα
 θάλαμον μικρὸν, ὁ ὅποιος ἔβλεπε πρὸς τοὺς κήπους.

Ὁ ἥλιος ἔγυνε ἀφθόνηος τὰς ἀκτίνάς του εἰς αὐ-
 τόν, ἀλλ' ἀφθονώτερος ἀκόμη ἦτο ὁ χρυσοῦς τῶν
 ἐπιπλάνων καὶ τῶν μαρμαρίνων στηλῶν του.

Ἐκάλειεν ἐπὶ ἐνὸς ἀνακλιντροῦ, κεκαλυμμένου
 μὲ παχὺν καὶ χρυσοποικίλον τάπητα καὶ ἐπερίμε-
 νεν, ἐνθ' αὐτὰ τὰ κατεκίλουν τὰ κελαδῆματα
 τῶν πετῶν καὶ οἱ ἀρμονικοὶ γέλωτες τῶν νεανί-
 δων τοῦ κήπου.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης, ἀνὰ μέσον πρᾶσινον
 φυλλωμάτων καὶ γραφικῶν ἀνθήσεων, ἐφαινότο τὸ
 μαρμαρίνον σύμπλεγμα τῶν Ἐρώτων καὶ τῶν Νη-
 ρηίδων.

Ἡ καρδιά τοῦ Γλαυκοῦ ἤρρισε νὰ σκιρτᾷ. Εἰς
 τὴν ταπεινὴν του πατρίδα δὲν εἶχε ἴδει ποτὲ παρό-
 μοιον θέαμα.

Βράχους μόνον ἔβλεπε καὶ κύματα.
 Ἀλλὰ μετὰ τῶν βράχων καὶ τῶν κυμάτων
 ὑπῆρχεν ἡ Ἰάνη.

«Ὁ γλυκεῖά μου νῆσος, πότε θὰ σ' ἐπανιδῶ!...»

Μία θύρα ἠνοίξε καὶ ἐφάνη ἡ Λαΐδα.
 Τὸ πρόσωπόν της ἦτο φῶς, ἡ κόμη της ἦτο ἡλιο-
 τὸ σῶμά της ἀγάλμα, ἡ φωνὴ της μουσικὴ.
 Ὁ χρόνος δὲν ἦδυνάτο νὰ τὴν καταβάλῃ.
 Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ Λαΐδα εἶχε νικήσει τὸν
 χρόνον.

— Κακὸν παιδίον, ἐπερίμενας νὰ σὲ καλέσω; τοῦ
 εἶπεν εἰσερχομένη.

— Ὁ Γλαῦκος εἶχε ταραχθῇ καὶ ἐδράβουν ὀλίγον
 ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἐπερίμενα, εἶπε, νὰ παρέλθουν ὀλίγα ἡμέ-
 ραι... καὶ δὲν εἶχα τὸ θάρρος...

— Ἄ, ἰδὼ μία κακὴ ἀρχή. Ὁρατὲ μου Γλαῦκε,
 μοῦ ἐπιτρέπεις νὰ σοῦ εἶπω τὴν ἀλήθειαν;

— Ἀλλὰ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν περιμένω ἀπὸ σέ,
 δέσποινα μου.

— Λοιπὸν, ψεύδεσαι.
 — Κυρία μου... θέλεις νὰ παίξῃς;
 — Ἐλ, ἐμολόγησέ το. Δὲν ἤρξεσ, διότι σὲ ἡμ-
 πόδιεν ὁ διδάσκαλός σου.

— Ἐννοεῖς τὸν Ἄκανθον;
 — Αὐτὸν βέβαια. Τὸν ἔχεις σύνοικον, ἀλλ' ἐκ-
 τὸς σὲ ἔχει μωρητήν.

— Ὁ Ἄκανθος εἶνε θαυμαστής τοῦ κάλλους σου,
 δέσποινα μου.

— Ἐγὼ γινώσκω τὸν Ἄκανθον καλλίτερον ἀπὸ
 σέ. Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν ὁμιλίαν μας,
 πρέπει νὰ κάμωμεν μίαν συμφωνίαν.

— Ὅ, τί θέλεις, κυρία μου.
 — Νὰ ἡμεθα εὐκρινεῖς.

— Ὁ Γλαῦκος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, θέλων νὰ δείξῃ,
 ὅτι παραδέχεται.

— Δὲν ὁμιλεῖς;
 — Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶπω, ὅτι θὰ ἡμεθα εὐκρι-
 νεῖς;

— Μεγάλη, καλὴ μου Γλαῦκε, διότι, χωρὶς νὰ
 μοῦ τὸ εἴπῃς, ἐδρῆκα τὸ σχέδιόν σου.

— Ποῖον σχέδιον;
 — Εἶνε, εἶσαι νεαρὸς ἀκόμη διὰ νὰ παίξῃς μὲ
 τὴν Λαΐδα. Ὅσοι καὶ ἂν κρύπτεσαι, τὴν στυγνὴν
 αὐτὴν ἡ ψυχὴ σου εἶνε δι' ἐμὲ βέβηλον ἀνοικτόν.

— Ὁ Γλαῦκος ἐμεῖδεν.

— Καὶ τί ἀναγκινώσκεις εἰς αὐτὸ; ἠρώτησεν.

— Ὅτι ἡλῆες ἐδῶ ὁπλισμένοι μὲ τὰς δειλί-
 τας τοῦ μνηστικίου φίλου σου. Θέλεις νὰ τὰς ἀκούσῃς;

— Ἀφοῦ δὲν τὰς ἤκουσα ἀπὸ ἐκεῖνον, εἶμαι πε-
 ριέρχος νὰ τὰς ἀκούσω ἀπὸ σέ.

— Ἀγαπήτέ μου, ψεύδεσαι διὰ δευτέραν φορὰν
 καὶ ἰδὼ πῶς δύναμαι νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω.

— Ἡ συνέντευξις ἤρριξε μὲ πολλὴν πρωτοτυπίαν.

— Ὁ Γλαῦκος δὲν ἐπερίμενε τὸσον ὁρμὴν εἰς τὴν
 ἐπίθεσιν τῆς Λαίδας, ἡ ὅποια ἐξηκολούθησε:

— Νομίζω ὅτι ἀκούω τὸν Ἄκανθον νὰ σοῦ διδῇ
 συμβουλὰς, μὴ μὲς ἀπεφάσας νὰ σὲ στείλῃ ἐδῶ. Σοῦ
 εἶπε νὰ προσέχῃς μὴ πέσῃς εἰς τὴν παγίδα μου.

Σοῦ εἶπε νὰ δυσπιστῇς πρὸς ὅσα θ' ἀκούσῃς. Σοῦ
 εἶπεν, ὅτι εἶμαι τυραννικὴ πρὸς τοὺς θαυμαστάς
 μου, ὅτι ἀρέσκωμαι νὰ βλέπω καταστροφὰς, ὅτι δὲν
 ἀγαπῶ ποτὲ καὶ θέλω ν' ἀγαπῶμαι πάντοτε. Ἐμάν-
 τευσα, καλὴ μου Γλαῦκε; Ὁμολόγησε εὐκρινῶς,
 δὲν σοῦ τὰ εἶπεν ὅλ' αὐτὰ ὁ φίλος σου;

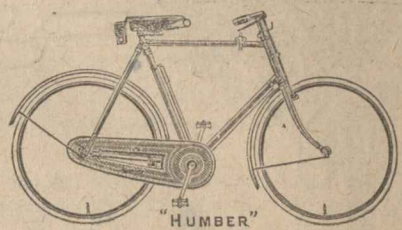
— Κυρία μου, τί θέλεις νὰ σοῦ ἀπαντήσω; Ἄν
 ἀρνήθῃ, θὰ εἴπῃς πάλιν ὅτι ψεύδομαι. Ἄν ὁμολο-
 γήσω δὲν μοῦ εἶπεν ὁ Ἄκανθος, δὲν θὰ φερθῇ ὡς
 φίλος. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΕΓΓΛΕΖΙΚΑ

Φ "Όσοι σκέπτονται νὰ ἐνδυθῶσι κομ-
 ψῶς, ἄς ἐπισκεφθῶσι τὸν γνωστὸν ἐμπο-
 ρορράτην κ. ΑΝΤ. ΚΑΤΣΙΛΥΒΑΝ ἐπὶ
 τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 70. Ἐκεῖ θὰ εὐρωσιν
 οὐ μόνον ποιότητα καὶ χρώματα ὑπε-
 ρσμάτων ἐκλεκτά, ἀλλὰ καὶ τέχνην καὶ
 ἐφαρμογὴν ἀπαράμιλλον. Φ Φ Φ Φ

ΜΑΣΑΖ

Τελεία ἐπιστημονικὴ θεραπεία ρευμα-
 τισμῶν, νευραλγιῶν, στομάχου, δυσκοιλί-
 ος, ριτίων κλπ. παρὰ τῇ Κε
 ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΡΑΧΙΛΙΟΥ
 Ὁδὸς Ἰπποκράτους 6

Ὅ,τι δῆποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα
 καὶ αυτοκίνητά σας θὰ τὸ εὕρητε μόνον εἰς
 τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. Βήχου.

Ἀριθ. 3. Περιβολοῦ Βουλῆς

Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

Ὁ ἰατρός κ. Γ. Ἐμμανουήλ, ἐπὶ μακρὸν
 ἐν Ἑδρῶν σπουδάζας καὶ ἐν Παρισίοις δι-
 ονύας ἰδιωτικὴν κλινικὴν, δέχεται τοὺς πά-
 σοντας ἀπὸ τὰ νοσήματα τῶν νεφρῶν,
 τῆς κύστεως, τῆς οὐρῆθρας, τοῦ προστά-
 του καὶ ἐν γένει τοὺς ἐκ Συφιλιδικῶν
 καὶ δερματικῶν παθήσεων πάσχοντες.
 Ὅδός Ἀγίου Κωνσταντίνου, ἀριθ. 18.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζονται ὅλων τῶν εἰδῶν καλλι-
 τεχνικαὶ εἰκόνες (clichés) δι' ἐφημερίδας,
 περιοδικὰ, ἐπιστημονικά, βιβλία παντὸς εἴ-
 δους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐρ-
 γασίας.

Ἀθήναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55Α

Πλατεία Καλαμῶτων. — (Γραφεῖα οἰκία).

ΕΠΙΠΛΑ

ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
 ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
 ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΠΛΟΥ
 Ἀριθμὸς 108

ΗΘΙΚΟΛΟΓΙΑ

Προχθὲς ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογίτης ὁ Τζωρτζης
 Θεοτόκης, τὸ καὶνῃμα τῆς πατρίδας, ὁ πριετὴν-
 τες, ἡ τῆδρα καὶ ὁ καρσισμός τῆς κορῆς, μ'
 ἔκαλεσε κατεπειγόντως στοὺς Κορῆδες.

— Στοὺς Κορῆδες σας, σὶδρ ἀφέντη.

...Τῆς Κορῆς τὸ μετρίλλαντι, ὁ καρσισμός.

— Ντελέγκου, Κόντε μου, ἀπάντησα. Ντελέγκου
 σὶδρ ἀφέντη, ἔφτασα...

— Τί γίνεται εἰς τὰς Ἀθήνας; μὲ ἠρώτησε.
 — Ὅλη ἡ Γκερσία ἐν τάξει εἶναι, ἀφέντη μου.

Ὅλη ἡ Γκερσία ἐν τάξει. Μὰ τῶρα εἶναι ἡ
 Κομῖνα, μὰ τὸν αἰό, μὰ τῶρα εἶναι! Ὅλο
 καὶ μικτοὶ συνδυασμοὶ ἀπ' ἕκαστον. Πάλι δι-
 κό μας εἶνε τὸ Κουβέρνο, Κόντε μου. Καὶ στήν
 Ἀθήνα εἶναι τὸν σκαρῶσιν.

— Δικό μας μόνον καὶ Ραλλικοί ἀπαρτίζου-
 ν τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἀττικῆς;

— Ναίστε, τζοβαῖοι μου!

— Δὲν ἀκούει αὐτοί. Νὰ πάρετε καὶ λίγα πρό-
 σπα ἀπὸ τῆς ταραντέλλας. Εἶνε τὸσον δημο-
 φίλεις εἰς τὴν Πρωτεύουσάν! Ὅλος ὁ κόσμος
 βλέπει τὰς ἀκτινοῦθας. Πάρτε καὶ ἕνα τῆς Ἀλυσ-
 σίδας ὑποπόδιον. Εἶνε μεγάλοι καὶ μὰ τὰ ρη-
 δες αὐτοί. Καὶ εἰς ἀγοραμηνεὶ θὰ σοῦθῃ ἡ
 Γκερσία!

— Τί λέτε, πριετὴνάντε μου; ἐσώναζα. Γυναῖκες
 τῆς ταραντέλλας νὰ προσλάβουμε; Ζιζάνια νὰ
 βάλουμε εἰς τοὺς συνδυασμούς μας!

— Γιατί;
 — Γιατί ὅλες αὐτὲς τὸ ἔχουν ἕνα μὲ τὴν ἐπα-
 νίστασι. Ἀφοῦ δὲ ὅλες θέλουν τὴν ἀνόρθωσιν.

Εἶναι ὁπρὸς τῆς Ἀνορθώσεως.

... τῶν φουστανίων τῶν, ποὺ ἡ ἀστυνομία τὰ
 ἐμάχρνε...

— Ἀνορθώσι; Εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀνόρθω-
 σεως; Νὰ τὴν χτυπήσωμεν! Νὰ τὴν χτυπήσωμε
 τὴν ἀσασίαν τῆς σοσιέτας!

— Ἀφέντη Κόντε μου, τοῦ εἶπα, νὰ καταδιω-
 θοῦν διὰ τὰ ἄσπινα θεάματα.

— Ναί, ὅλα δὲν ἔχουν Ζιζάνια καὶ εἶναι μὲ τὴν
 ἀνόρθωσιν. Καὶ Ντελέγκου μάλιστα.

— Σοῦμιπτο, ἀφέντη!

— Κι' ἐγὼ, μοῦ εἶπε, ποὺ εἶχα καταστρώσει
 Πάτριον σχέδιον! Μελέτησα
 πολὺ τὸν κόσμον στήν Ἑλ-
 λῶν καὶ τὸ βγαλῶ. Γιὰ
 νὰ σοῦ τὸ διαβάσω, τῶρα
 μου. Γιὰ ἀκούσέ το.

Ἀ ρ θ ρ. 1. Ἀντὶ τοῦ
 ἀνδοῦντος τοῦ Ἀπόλλω-
 νος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, νὰ
 στηθῇ τὸ ἀγάλμα τοῦ κα-
 θηγητοῦ κ. Εὐαγγελίδου.

Ἐπὶ ὁ κόσμος θὰ φεύγῃ,
 ἀντὶ νὰ σκανδαλίστῃται...

Ἀ ρ θ ρ. 2. Νὰ ἐπεκτα-
 θοῦν τὰ τρανοπαρὰ τῶν
 κυριῶν, ὡς ἐπεκτεινομένης
 καὶ ἐπαυξανόμενης οὗτο
 τῆς ἀφίδας...

Ἀ ρ θ ρ. 3. Νὰ παρα-
 κληθῶσι οἱ μεγάλοι ἡθι-
 κολόγοι τοῦ «Βασιτεῖ» νὰ
 δίδουν τοὺς τῆς ἡμέρας,
 ἐάν εἶναι δυνατόν, τὸ «Οἰ-
 κογενειακὸν Ξενοδοχεῖον»
 πρὸς ἡθικοποίησιν τῆς Κοι-
 νωνίας.

Ἀ ρ θ ρ. 4. Νὰ μετονο-
 μαστοῦν οἱ ἡθοῖοι τῆς
 «Νέας Σκηπῆς» εἰς ἡθο-
 ποῖους τῆς Νέας Σκοπῆς

...καὶ τοῦ παλοῦ καὶ τοῦ...

Νὰ ντῶσωμε τὸν Ἀ-
 πόλλωνα μὲ ράσα.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορεῖ
 καὶ σὸ κόμμα μου
 χαρίζω
 τὰ σουφρέτια χέ-
 ρι-χέρι.

Ἐγὼ εἶμαι τὸ
 ἄσπιδος
 Ποὺ τὴν Γκερ-
 σία φορε

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΣΚΟΠΕΥΤΑΙ

Πρέπει, μεθ' ὅλας τὰς ἀπογοητεύσεις, τὰς ὁποίας δοκιμάζομεν, ν' ἀφήσωμεν τὴν δυσθυμίαν μας κατὰ μέρος καὶ νὰ γαρῶμεν εὐλικρινῶς διὰ τὰ ἀποτε-

λέσματα τῶν «Ελευθερίων». Καὶ τοῦτο διότι τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀνέδειξαν πικρὴν ἕνα παιδί. Νὰ χορῶμεν εὐκρινεῖν, προσβλέποντες μετ' ἐλπίδος τὴν γενεάν τῶν νεοελλήνων συνομηλικῶν τοῦ Νικητοῦ, οἱ ὁποῖοι σήμερον ἔφ' ἀμύλλαντα, ὅπως τὸν ψήφισαι, καὶ οἱ ἑποιοὶ ἀποβαίνον.

της δυνάμεως του κοινού, ή αποστατούν εν τη μά-
λονται των πυρήνα των στρατιωτικών μας δυνάμεων.
Όπως οί ήρωες του 21 είχαν άχριστον όνομα στον
τό δοξαριόμα καρυφύλι, ούτω και τα παιδιά της
Νέας Ελλάδος όφείλουν να χριστούνται εις την
χώρας τό σημερινόν έθλον, επιδιόδομα επί την
σκοποβολήν. Μετά τόν Γάλλο-ορμανικόν πόλεμον
του 1870 εις τήν Ελλάδα άκμασαν

κὺς ἡγεῖτο τοὺς ἡμέραν τὰς
ἐβδόμη μετὰ τοῦ σώματος τοῦ
πρὸ ἑνὸς Γερμανοῦ προσι-
κου, ἱστανόμενος εἰς ἀπόστασιν
250 περίπου μέτρων. Ὁ ἥ-
αὐτὸν ἄνδρες ἤφρατο σκοπέ-
οντες αὐτὸν, ἀλλ' οὐκ ἐν
ἐφρονεῖν, εἰμὴ ἀπὸ ἐφροῦ, ὅ-
ταν 4000 σφαίραι! Ἐκ τούτου
τὰ Γαλλικὸν ἐπιτελεῖον ὁρᾷ-
τα σὺννεπάρων δι: μεταξὺ
τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων οἱ
δεῖξιν τοὺς σκοπευτὰς, διότι εἰς
σκοπευτῆς ἤρχημενος, γνωρί-
ζων νὰ χειρίσται καλῶς τὸ
όπλον του, δὲ ἐφρονεῖται πρὸς
σκοπὸν μὲ τὴν πρῶτην ἢ τὴν
δευτέραν βολήν.

Σήμερον ἐν Εὐρώπῃ γινώσκουν καλλίστην εἰς εἰς δυνάμει κομπετινὴ ἀξίει λαγυλίκη, ρουν ημερῶν κομπετινῶν, εἰς ἀνυπερβόλῃ ἀξίωματικὸς τῇ Γαλλικῷ στρατῷ εἶσι ροῖς ἐν ἐν τῇμα τούτων κομπετινῶν δυνάμει, καὶ καταστρεφῇ στρατὸν ὀλίγηρουν. Ἀς μελετήσῃ τοῦδε λόγου τούτου τοῦ Ἐλληνιστάδε καὶ ἀς ἀφελθῇ ἐν τῇ ἐπίδοσιν εἰς τὴν κομπετινὴν εἰνῇ ἡ μεγαλειότης ὑπερβία, τὴν ἐποῖαν δυνάμειν, καὶ παράχουν εἰς τὴν Πατριὰν. Ἀς τὸ κομπετινὸν καὶ ἡ Πολιτεία καὶ ἀς ἀποστρεφῇ ἑλίας δυνάμει τὰς σχολικὰς κομπετινὰς ἀσχολίας.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνά-
ξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπι-
παικῶν κοινοβουλίων, εἰς προ-
κείμενος καθήκοντ' ἀμερικαν-
οῦ Πανεπιστημίου ἀφ' ἡμερῶν
ἐξ τῶν ἡμερῶν "Πολιτεῖων
ἐπὶ τὴν Ἐθνοπύλιν, ὅπως διαβέ-
βηται συντόμως εἰς τοὺς διαβό-
ρους ρήτορας. Ἄλλω ἡμέρᾳ
καλὰ καλὰ εἰνε ἡ ἀρχὴ τοῦ
ἡγεττοῦ τούτου, ἡ ὅποια εἴ-
περε να ἴνε καὶ ἡ ἰσχυρία κα-
ὶ ἡ Ἀνδρῶν, το ὅπως πρῶτον
ἐκτενεσθῇ καὶ ἵπου εἰσέλκεται
εἰσεῖ το καθήκοντ', ἀναμετρή-
σις Παρισίων. Καλὸν δὲ ἴνε
κατὰ τὴν περιουσίαν τῶν ταύ-
των καὶ μὴ λαχνύσῃ τὴν Ἰλ-
λάδα, ὅπου πᾶν ζήτημα γένε-
ται ἐν μέσῳ ἀτελειότητος ἀγο-
ρεύσεων καὶ ἀνῶντων συζητή-
σεων. Ἡ πρόθεσις τοῦ ἀμερι-
κανοῦ καθήκοντ' εἰνε να προ-
φέρῃ ρήτορας, τῶν ὅποιων αἱ
ἀγορεύσεις να διαρκοῖ ἐν ἡ-
σπέν'! Ἡ ἀπαίτησις αὐτῇ προ-
βαλεῖται εἰνε γολοῖ: μὴ γὰρ
αἱ δὲ εἰ οὗτος ἐννοεῖ, ἀφ-
τραχόμενος οὗτο, εἰ μὴ ἀγ-
ρευσις θέλει να ἐκπληρῇ
ἐντός τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ
χρονοῦ διαστήματος. Ἐν ἡ
ἀμερικανὸς οὗτος κατορθώ-
σι να πελοῖ τοὺς κοινοβουλευ-
τικοὺς, ἐπὶ παραβλεψαίμην, ρήτο-
ρας καὶ μὴ διαρκοῖ πέραν τῆς
ῥώας ἐπὶ ἐνός ζήτηματος.
ὅπως δὲ ἴνε ὑπερευχαρισ-
τέμενος. Τρόπονι μὴ ὅπως εἰνε
ἴταν ἐπαρκής, ὅπως ἐμπίστοι
καὶ περὶ τοῦ σοβαροτέρου ζή-
τηματος. Ὀ πολὺμοι λόγοι
οὐδὲν ἔχουν ἀποτέλεσμα καὶ
ὅς χρόνος εἰνε ὀφείμην κα-
ταπονοῦναι πρῶματα καὶ ὀ-
λόγια. Ὀ ρήτορας μας ἀνερχ-
μένοι ἐπὶ τοῦ ῥήματος ἀπο-
λύτως ἐπὶ ῥώας ὀλοκλήρου ὀδῶ-
σαν πομποδωνέχουσιν ἐννοί-
αν τῶν ὅποιων καὶ τὰ πᾶσα εἰνε
τάληπτα ζήτηματα πινύονται.
Μετὰ το πῆρας δὲ τῶν τοιοῦτων
ἀγορεύσεων, το ἀκραιφνέ-
σταυδὲν να χειροκροτῇ ἐκεί-
νους.

τὸ ὁποῖον δὲν ἐνόησε.
Ἀλεξάνδρεια ΙΑΚ. ΒΑΡΟΤΣΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΕΑΤΡΑ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ οὐδέποτε μεταβαίνουν αὐτοὶ κυρία καὶ ἐξώμονες ἐδῶτες, ἐκτός ἐστι ἐκτάκτως περιστάσις καὶ εἰς τὰ θεώματα μόνον. Οἱ κύριοι οὖν ἐπὶ τὸ πλεῖστον φοροῦν τὰ ἐνδύματα τῆς ἐργασίας τῶν. Αἱ γυναῖκες καὶ κατὰ τὰ προσγράμματα παρεχόμενα δοῦναι εἰς τοὺς θεάτρους. Τὰ τέλη ταῦτα δὲ εἶναι κατεσκευασμένα μὴ πολλὴν καλαιπιδρία καὶ χρυσεῖον πρὸς μικρὰν ἐφημερίαν κομπορῶνται. Περιήγουν δὲ, ἐκτός τῶν εἰδοποιήσεων κατὰ σημάτων τινῶν τοῦ σινεμά, μικρὰν ἱστορίαν καὶ ἀνὰ πένδετα δότετα καὶ αἰνύματα, διὰ τὰ ἐνταυτοῦ καὶ διασκευοῦν τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὰ διαλέμματα. Κατ' αὐτὸν τὸν ὥρον οὐδεὶς τινα χορεύει, περιωρίζονται δὲ καὶ αἱ ἀδιόκοποι ἐκ πέντε ἀπὸ τὰ θεώματα καὶ τὰ διαμερίσματα, ὡς νῦν γίνεται ἐν Λονδίῳ. Παγεμένον ὕδωρ προστίθεται δοῦναι ἀκῆμ καὶ κατὰ τοὺς πυροφύετονς μύθους. Οὐδεὶς πᾶσις οὐ ζήτην γι' ἰσοδομήσαν, ἐκτός δὲ θέλγει εἰς τὴ δώρην τὴ εἰς τὸ παιδίον, ὅπερ φορεῖ τὸ ποτόν αὐτό. Αἱ καλλιτέχναι θέσκει εἰς τὰ μυστήρια θεάτρου τῆς Νέας Ὑόρκῃς τιμωρεῖται πρὸς δέκα πρῶτα ἐκῆστον. Ἀπώται δὲ αἱ θέσεις καὶ αἱ ἐμφερήτεραι ἀκῆμ εἶναι ἡδυνήμενα. Ἀπὸ 2.50 φρ. ἀποκτεῖ εἰς τοὺς αὐτῶν θέσιν εἰς τοὺς ἐξώτας καὶ αἱ θέσεις καὶ ἀπὸ διγνῶται πρὸ ἀφροσύνης πρὸ μιᾶς ἐβδμηίδος· καὶ κατὰ πρὸ δύο ἀκῆμ μόνον. Τὸ σπρίγμω εἶναι ἄριστον εἰς τὰ θεώματα τῆς Νέας Ὑόρκῃς. Ὅστις ἐθέλῃ μὴ ἀγορεύει τὸ ἴδιον, ὅπερ διδάσκει, ἐγκαταλείπει ἀπλοῖα τὰ τῶν θέσιν καὶ καὶ ἀποκτεῖται ἡζύου.

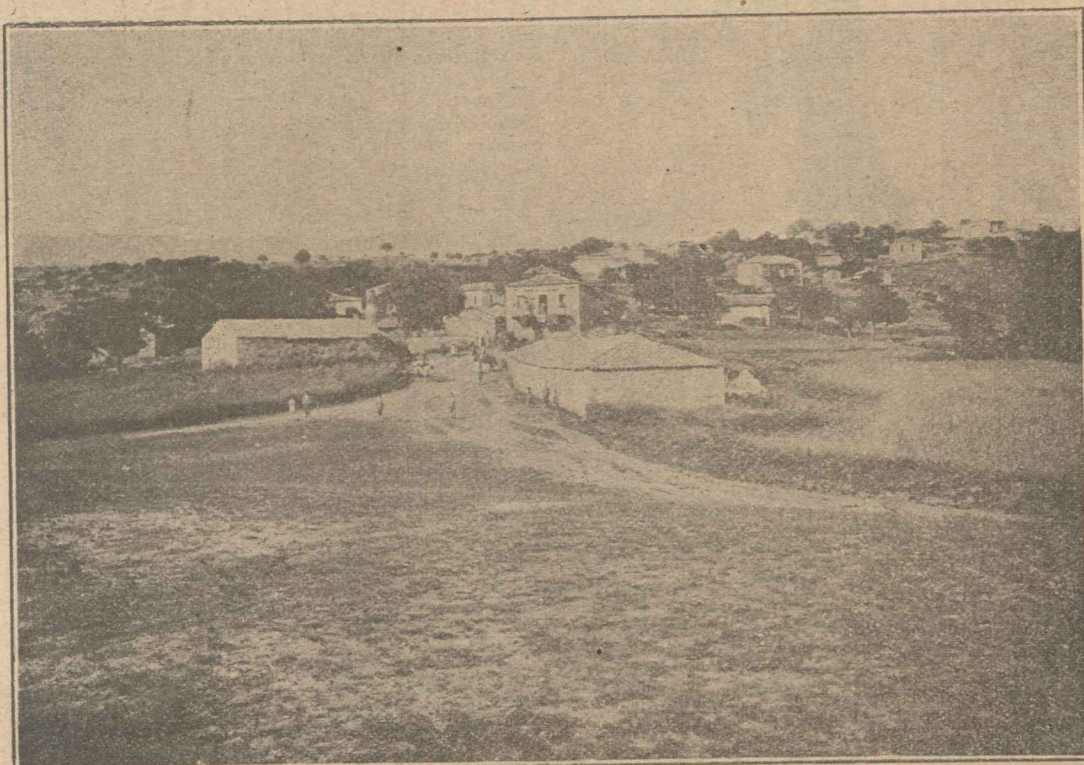
ζει 700 φρ. Μία δωοθήποτε πολυτελής τουα-
λέττα εσπερίδος αρχίζει από 2500 η φουγιέ-
φθάνει έως 10 χιλ. Η μεγάλη ή πολυτελής
τουαλέττα θέλει μίαν περιουσίαν. Πολλά φορέ-
ματα παραγωγικής αξίας 150 φρ. πωλούνται 60
φραγ. Αίτιο είναι ης μόδας. Ένα ζευγάρι καλο-
κεντημένο παντόφλες έχει 70 φρ. Μία όμορφη
χωρίς αξιώσεις 100 φρ. Φθάνει μόνον να οσέ-
γωνται εν Πιστάδιον.

— ὦ! ὦ· πρὸς αὐτὸ, Μεγαλειότητα, δὲν οὐκ
 ἰδὼν καμψίαν ἐτόσμεσον, εἶπεν ὁ Ἐπίσκοπος, διότι
 τὸν μανθάνει μὲν αὐτὸν τόσον τὸν ἐγκαλίστατον,
 ὥστε μολὲ· δύναται γὰρ καλῶν ἐκ τὸν ἴδιον, ἀ-
 ναντὸν δὲ γὰρ ἀποκοιμήναι καὶ λυθρομετῶναι.

Πρόκλητος Δ. Πετρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
 "Ενας Ἀυστριακὸς ἰατρός παρουσίασε πρὸ τινῶν
 ἡμερῶν εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἐταιρίαν τῆς Βιέννης

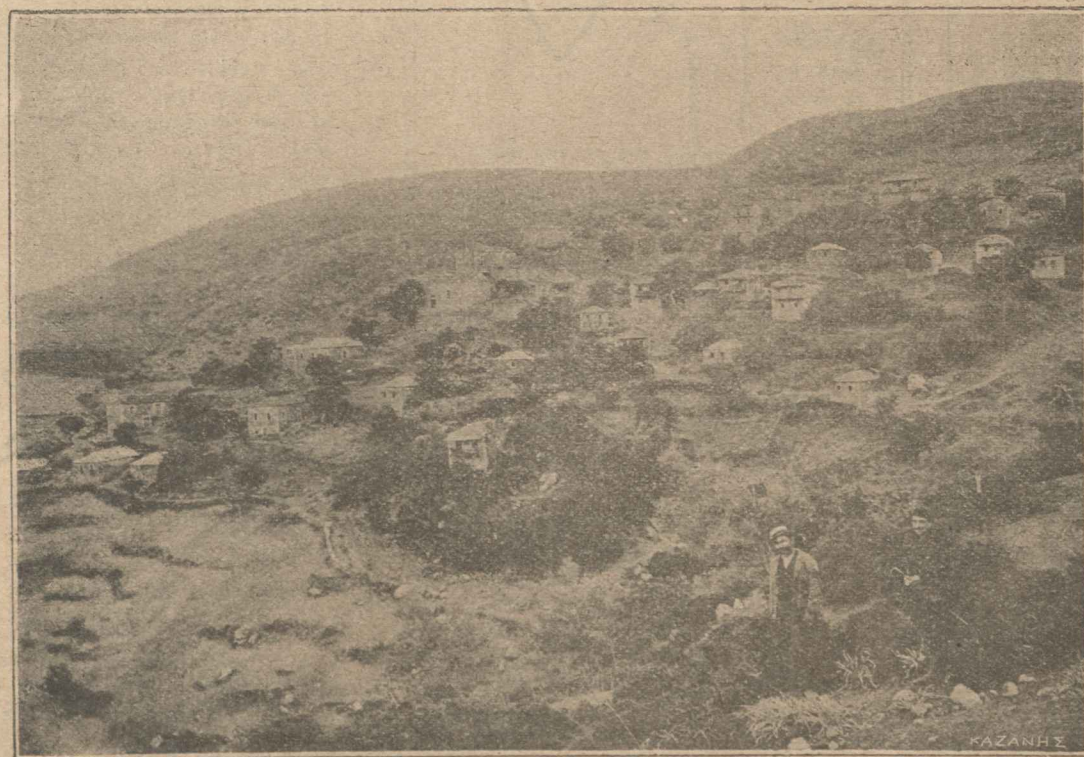
Η ΓΡΑΦΙΚΗ ΑΡΚΑΔΙΑ

ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

TO KAPBOYNAPI

Ἐκ τῶν μικροτέρων χορίων τοῦ Δήμου Γόρτυνος, κείμενον ἐπὶ ἐπιπέδου παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ, ἔχον ναὸν τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ 79 κατοίκους. Ἐκ τοῦ βαρύνου τοῦ Χαλανδρότιστος (Charonaro, ἔχοντος κτήματα παρὰ τὸν Ἀλφειὸν, ἢ κατ' ἄλλου; δι τῶν εἰς τὰ πληροὺς ὄρη ἀνδρακίων, ὁ Ἀλφειὸς ἐκατέτο καὶ Charon. Ἐντερεὶν πιθανότατα ἔσας καὶ τὰ χορίων τὴν ποσσοναυίαν.

TO ΣΑΡΑΚΙΝΗ

Τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Δήμου Γόργυνος κεῖται ἐν μέσῳ λόφου καὶ βλέπει πρὸς νότον. Ἐχει πλάτος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καὶ 173 κατοίκους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑΤ

Η ΕΝ ΚΙΝΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ

Κινέζοι φέροντες διακριτικὸν σημεῖον, διότι ἀπέβαλαν τὴν
συνήθειαν τὰ καπνίζουν ὅπιον.

ΧΟΡΟΣ ΠΙΕΡΡΟΤΩΝ

[illegible]

Η ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ 'ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Οι Άμεσικοί σύζυγοι, δια γά γλιτώσουν
 τὸν λογαριασμόν τῆς μοιδοσύνης, ζητοῦν τὸ δι-
 γινόν των. Καὶ δὲ ἔχουν ἄδικον. Ἄ τουατέ-
 των κυριὸν εἰς τὴν Ἀμερικὴν φθάνουν εἰς
 θώπῃ ποσά. Ἔνα καπύλλο κομπότατος κατα-
 σμενὸν ἀπὸ οὐκὰ καίνετατα, μὲ γάθα, ἔ-
 τοῦλιν καὶ περὶ στοιχίζει 1300 φρ. Ἔνα φάρ-
 ἀπολίστατον ἀπὸ μουσελίαν ἢ ἀπὸ φουλάκ κο-

— Δὲν ἔγωγε βεβαίαν δυνάτην, Σερβαμώτατε
 γὰ μὲ ἀγαπᾷτε, ἀφ' οὗ πρὸς ἐξήμισιν.
 — Βεβαίωθ' ἄνθρωπε, Μεγαλειότατε, διὰ δὲν λογιζομαι
 πρὸς τὸν ἡγεμίαν μου ἀπεικονίζου σῆμα; ἀπὸ
 ἤπειρόν ἐξ Ἑλαιοσπόος.
 — Ἐ, τότε, ἀφ' οὗ εἰμὶ ἀνὰ φίλος, ἐλπίξω δὲ
 μετὰ τὸν θάνατόν μου ὁ Ἄγιος Πέτρος μὲ ἀπο-
 κλεισθὲν τὸ Παράδεισόν, οὗς δὲ μὲ βοηθήσετε γὰ εἰς
 ἔλθω εἰς αὐτόν, κρηπνόντες μὲ ὑπὸ τὸν μαρτύριον.

Καίονα τῆς πίστες τοῦ ὁποίου παρονοία τῶν ἀρχῶν τοῦ Νιγγ-π

Ὁ ἐν Πεκίνο ἀπερσέντης τῆς Ἀγγλίας κ. Τζὼν Ζβόντιν εἰς τὴν τελευταίαν
τοῦ τηλεγράφημα λέγει, ὅτι ἡ Κυβερνήσις τῆς Κίνας ἐπείρε μεγάλας πο-
σότητας εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅτι πάσῃ καταστάσει διατίσις εἶναι κα-
τατάσσιν καὶ καλλιεργεῖται τὸν ὅπτιον καὶ εὐχηματιστὴν κοινὴ γνώμῃ,
ὅποια βαθύτην δὲ ἐνίσχυσην μεγάλας τῆς προσπάθειας τὼν ὁρῶν εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν, μέτρα, τὰ ὁποῖα σκεπτόνται νὰ λάβουν προσεγγίζοντες.

Ενας Άγγλος κληρικός, επίσημος διδάκτορας του Τσε-σινγκ-χουαί, τα έβρισε. Τα μέσα τούτου κέντρου του όπιου πρώην φορμά τσωα όλο άνημπονε των χροών όν ένα εσοδειάν όπιου. Η άποφύγευσι της κάλμευσις, το όπιου ήρτοση άίφνωσις με μεγάλη άσθρησίη και όλως την άρετήν με ενάρεσίησι. Δεν βλέπει πλέον ά ένός ουτε μίαν φύσειν όλο

ANT' AUTOU DEPOYNATAI APPOYIOI AUTOI, ENHATON NAKHAI TO ENOION

Ο ΜΑΝΔΥΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Φοιδερχκος ὁ Γ' ὁ βασιλεὺς
τῆς Πρωσίας, κυριεύσας δι-
μέρος τῆς Πολωνίας, ἀπεστή-
λησε τὸν Ἐπίσκοπον Ἑρμε-
ράδον πολλῶν ἐισοδημάτων
του. Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος με-
τέβη εἰς Βοστανίαν πρὸς χαίρε-
σιν τῶν Πούτλων, ὁ Φοιδε-
ρχκος τὸν εἶπε :

μην καρία, ἡ δὲ αὖτις αὖτις ἔλαλε·
 «ὦ, πάλιν μουνοῦν σφόνδρον». Ἡ καρία αὖτις,
 ἤ, βλοσυρὴν δρομὴν εἶται Μῆδ' ἄλγεα, ὑπερθεῖν
 παύσινδ' ἀπὸ πάθους. Εἰς ἄλγεα, ὡς δὲ ἐπὶ
 παύσινδ' αὖτις κατὰ τὴν στήμην τῆς ἀναπνοῆς
 τῆς ἐξήκοτο τοῦ σφόνδ'ος τοῦ ὄδου, ἀλλ' ὄδον
 κινάτος ἦτος. Μὲν γὰρ καρία ἡ μελοδία τοῦ σφόν-
 δους τῆς γυναικὸς εὐκλειστερά, ὥστε καρτάρησι
 νὰ ὁμοίῃσι μὲν ῥομὰ ἀνδροπότης γυνή· Εἴτα
 εἶχε φθόβος εἰς τὴν νὰ πλοῦν οὐρανῷ! Ἐγὼς
 ὄλυσθ' ὅμως χρονικὸν διαστήματος· ἡ καρδιακή αὖτις
 μελοδία κατὰ τὴν καὶ περιωπὴν εἰς δύο μόνον
 τόνους· εἰς ἐπὶ νῦν· καὶ εἰς τὸ ἐλᾶ. Οἱ
 δύο αὗτοι ἦτοι εἶναι καθορισμένοι καὶ γινώσκονται.

Εἰς τὴν μέλλουσαν πενθεράν μου.
Γιὰ μένα ὁ καιρὸς περὶ κ' ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά μου.
Γιὰ σένα σέικει* ὁ καιρὸς καὶ βάσεις τὰ δικά σου.
Κι' ἂν εἶσι πάν τὰ πράγματα, ρούφω, πενθερά μου,
Ὅτι παῖδί σου ποῖν γενῶ, θὲ γὰ γενῶ... υπαπλῶς σου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

Η ΔΙΣ ΜΑΡΙΑ Ι. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

■ Τ'Αποτελέσματα τοῦ 4ου Δημοψηφίσματος εἰς τὴν 13 σελίδα.

■ Προκήρυξις περὶ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΩΝΙΣΜΟΥ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ εἰς τὴν 13 σελίδα.